

ПЕРІОДЪ VI-ий.

Отъ нападеніето на Татарытъ при Тертера I-ий до покореніето на
българското царство отъ Турцытъ при Шишмана,

1286—1396 год.

§ 48. Татарското нашествіе въ Българія
при Тертера I.

Въ началото на този періодъ Михаилъ Палеологъ умира, Наслѣдникътъ му Андроникъ, записанъ съ черковны расправы въ столнината си, не обрашчалъ толкозъ вниманіе на бълг. работы. А Тертеръ, като са бѣше раскаялъ за паръясванъето на първата си законна жена (Елтимірова сестра), сега намѣри сгоденъ случай пакъ да я иска наедно съ сына си Светослава. И за туй са обърнхъ къмъ Йоанна Ангела-Комнена, съ молба да стане посрѣдникъ между него и новия И-ръ. Епирскыйтъ деспотъ са заинтересува ёще повече въ тѣзи работа, защото Тертеръ са вричаше да земне една отъ дъщиритъ му за снѣха. Това сближеніе между Тертера и Ангела-Комнена нѣкакъ изстуди Андроника къмъ зетя му Йоанна Асѣня Мичовъ, дигнхъ си вече надѣждата да го види пакъ на бълг. престолъ, свали му царскыя титулъ и го облѣче само въ достоинство на деспотъ римскый (отъ *Ромаида*), споредъ договорытъ на баща му ⁽¹⁾.

Но отъ друга страна това сближеніе бѣше страшно за западнытъ области, които влязяхъ въ състава на Византійската Имперія. Андроникъ не

(1) *Pachym. t. II, p. 57.* — Този Пахимеръ е оставилъ нѣколко философскы списанія и исторіята на Византія въ 12 книги, която обема събытіята отъ 1258—1308.